

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obžalovaného **P. H. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia** podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 19. marca 2013 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného P. H., sp. zn. 4To 97/2012, **sa Krajskému súdu v Košiciach n e o d n í m a**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I z 11. júla 2012, sp. zn. 2T 39/2009, bol obžalovaný P. H. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v bodoch 1/, 2/ a 3/ rozsudku tamojšieho súdu z 12. októbra 2011, sp. zn. 2 T 39/09.

Za to súd za skutky v bodoch 1/ a 2/ tohto rozsudku obžalovanému podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Košice I z 30. decembra 2008, sp. zn. 5T 100/08, vo výmere jedného roka, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere dvoch rokov považoval za dostatočný. Za skutok v bode 3/ citovaného rozsudku podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 4 (§ 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1,

ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní štyroch rokov.

Na podklade odvolania obžalovaného bola vec predložená Krajskému súdu v Košiciach ako súdu odvolaciemu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu 20. februára 2013 obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom trestného úseku Krajského súdu v Košiciach. Na otázky predsedu senátu uviedol, že predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča ani členku senátu JUDr. Martu Goliášovú nepozná a člena senátu JUDr. Františka Ševčoviča pozná len tak, že ho v minulosti už zrejme pojednával. Nikomu z nich byt nevykradol. Zároveň senátu predložil písomné odôvodnenie vznesenej námietky zaujatosti. Každý z členov senátu prehlásil, že obžalovaného osobne nepozná a inak ako pri výkone sudcovskej funkcie s ním do kontaktu prísť nemohol a taktiež nemá žiaden vzťah k veci. Člen senátu JUDr. František Ševčovič uviedol, že v minulosti mu dvakrát vykradli byt, naposledy pred osemnástimi rokmi. Z písomných dôvodov vznesenej námietky vyplývajú v podstate rovnaké skutočnosti ako z námietok, ktoré obžalovaný predniesol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s tým rozdielom, že obžalovaný už namietol všetkých sudcov odvolacieho súdu.

Odvolací senát krajského súdu v súlade s ustanovením § 32 ods. 3 Tr. por. o obžalovaným vznesenej námietke zaujatosti rozhodol sám tak, že uznesením z 20. februára 2012, sp. zn. 4To 97/202, z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že sudcovia senátu 4 To JUDr. Jaroslav Chlebovič, JUDr. František Ševčovič a JUDr. Marta Goliášová nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného P. H. vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 To 97/2012.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obžalovaný P. H.. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že nie je vylúčené, že JUDr. František Ševčovič je toho názoru, že byt mu vykradol on a táto skutočnosť má podľa jeho názoru vplyv na spôsob jeho rozhodovania a z dôvodu kolegiality aj na spôsob rozhodovania iných sudcov Krajského súdu v Košiciach.

Na podklade predloženého návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, pretože námietka zaujatosti voči všetkým sudcom toho ktorého súdu takýmto návrhom je a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal. Predseda a členovia odvolacieho senátu ako aj sudcovia trestného kolégia krajského súdu sa vyjadrili, že obžalovaného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí a z vyjadrenia člena senátu JUDr. Františka Ševčoviča nevyplýva, že by sa voči obžalovanému cítil zaujatý. Samotný obžalovaný vo svojej námietke

okrem kolegiality neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti vo vzťahu k sudcom odvolacieho súdu a ani iné dôležité dôvody pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd nezistil.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová